

JANUSZ SZAROSZYK (1935-2012)

Ostatnia nasza rozmowa dotyczyła kolejnego jubileuszu Płockiego Towarzystwa Lekarskiego. Doktor uważał, że 140 lat tradycji jest okazją do mobilizacji środowiska i jego naukowych aspiracji oraz przypomnienia działalności wybitnych twórców i przywódców stowarzyszenia. Sam do nich należał, ale nie przewidzieliśmy, że główne obchody odbędą się już bez niego, człowieka, który płockiej ochronie zdrowia poświęcił całe zawodowe życie a nasze miasto stało jego rodzinną przystanią na ponad pół wieku.

Dr n. med. Janusz Szaroszyk urodził się 4 grudnia 1935 roku w Rosnówku koło Poznania. W 1942 roku rozpoczął edukację w szkole niemieckiej dla Polaków w Poznaniu. Szkołę podstawową i liceum ukończył w Grodzisku Wielkopolskim. Następnie rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Poznaniu, której dyplom otrzymał 21 grudnia 1958 roku. Przyjeżdża do Płocka z żoną Anną i odbywa staż podyplomowy w Szpitalu Miejskim w Płocku, gdzie pracuje do 1973 roku, pełniąc funkcję zastępcy ordynatora (od 1968 roku i z-ca dyrektora). W związku z oddaniem Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Płocku przenosi się na Winiary, nadal pełniąc funkcje dyrektorskie i zostając ordynatorem Oddziału Chirurgii w latach 1977-1987, a następnie kierownikiem Poradni Naczyń Obwodowych. I stopień specjalizacji z chirurgii ogólnej otrzymuje w roku 1965 a II cztery lata później. W 1977 kończy specjalizację z medycyny społecznej. W tym samym roku broni pracę doktorską w Akademii Medycznej w Warszawie pod kierunkiem profesora Jana Nielubowicza. Publikuje ponad 20 prac naukowych oraz kilkunastce artykułów i wystąpień. Współredaguje "Archiwum Medycyny Płockiej". Od 1972 do 1990 roku jest zastępcą Prezesa Płockiego Towarzystwa Lekarskiego, a w latach 1990 - 1995 Prezesem PTL. W latach 1980 do 1990 zostaje powołany na konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie chirurgii ogólnej.

W 1999 roku, po 40 latach pracy zawodowej doktor Janusz Szaroszyk odszedł na emeryturę a środowisko przygotowało z tej okazji uroczysty benefis, połączony z wykładem naukowym jednego z jego uczniów doktora Włodzimierza Klonowskiego. Podczas tej uroczystości, doktor Wiesław Sosnowski mówił: „oddał Pan naszemu miastu większość swojego życia, w placówkach płockiej służby zdrowia pracując przez dokładnie 40 lat i 6 miesięcy. Był Pan jednym z pierwszych, którzy uruchamiali Szpital Wojewódzki. Dla nas jednak przede wszystkim był Pan świetnym chirurgiem, niespokojnym duchem, który do Płocka ściągał nowe metody operacyjne. Zaczynał Pan na oddziale chirurgii Szpitala św. Trójcy, pod kierunkiem doktora Jerzego Chwiałkowskiego, współpracował z panem doktorem Stefanem Przedpełskim, miał dosyć siły i odwagi, aby wciąż się uczyć, podnosić swoje kwalifikacje i umiejętności. Pamiętam, z jakim zaangażowaniem robił Pan doktorat. Pana sukces był dla nas, młodszych chirurgów drogowskazem, jaką należy pójść drogą. Dla nas, płockich chirurgów zawsze był Pan przykładem poznańskiej solidności, rzuconym na Ziemię Mazowiecką. Podziwialiśmy Pana zapał do pracy, niewyczerpane zasoby energii, nieustanne pragnienie doskonalenia się, talent organizacyjny, który przejawiał się niemal w każdym Pana działaniu. Pamiętamy Pana ze zjazdów towarzystw naukowych. Był Pan wszędzie tam, gdzie mówiono o postępie, rozwoju i osiągnięciach medycyny. Jako pierwszy w Płocku zaczął Pan robić przeszczepy skóry, chirurgię plastyczną, przeszczepy naczyniowe. Chirurgia naczyń była Pana największą pasją.”

Żegnamy dzisiaj skromnego i uczciwego lekarza, szanowanego kolegę, nauczyciela i mistrza, człowieka z autorytetem i pasją, bez której płocka medycyna rozwijałaby się wolniej.

Panie doktorze! Przez wiele lat spotykaliśmy się podczas posiedzeń Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich. Niech Pan doktor zadba o godne miejsce naszego ponownego widzenia i kontynuacji przerwanej rozmowy, wśród wszystkich twórców i legend małego, ale trwałego środowiska płockich medyków. Tymczasem umieszczam Pańskie nazwisko w Panteonie Wybitnych Płockich Lekarzy i do zobaczenia!

Jarosław Wanecki